

Forum Ecclesiasticum

In Quo Jus Canonicum Universum, Librorum Ac Titulorum Ordine Per
Quæstiones Et Responsa, Tam Canonistarum Veterum & Recentiorum,
quàm Legistarum, in iis, quæ Utrique Juri, Canonico Et Civili Communia
Sunt, Authoritate stabilita, Methodo clara & facili explanantur

Leuren, Peter

Moguntiae, 1720

Quæst. 304. Sodomia quid sit.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-73982](#)

applicari monasterio, in quo monialis degebat, per Novell. 123. c. 43. Verum, ut Farin. cit. q. 146. n. 11. haec posterior constitutio non est in usu amplius, sed bona illa consueverunt applicari haeredibus delinquentis, juxta Aut. bona damnatorum. c. de bonis prescript. nisi raptus, aut violentia in monialem intervenisset. Ceteras quoque citatas Constitutiones Imperiales, per can. si quis rapuerit. 27. q. 1. & can. si quis non dicat. 36. q. 2. non esse canonizatas, seu vim juris ecclesiastici acquisivisse, eò, quod iis vim illam tribuere nequiverit, translatio earum in Decretum facta à Gratiano, nec eam sint plenè consecuta à Constitutione aliqua Apostolica, aut à Decreto Concilii alicuius generalis, aut etiam moribus, seu Curiarum praxi, assertit Wiesftn. b. t. n. 72. quidquid sit de pena capituli, quam hodie adhuc observari, tradunt ab eodem citati, Menoch. l.c. n. 27. Barb. in c. sicut. Tambur. de jure Abbatiss. q. 11. n. 2. quin & de Aut. de SS. Episc. can canonizaram per can. si quis. 27. q. 1. dicat Pith. cit. n. 68.

2. Resp. Secundò: Jure canonico committens Sacilegium cum moniali, si Laicus est, excommunicatur, si vero est Clericus, non tantum beneficio privatur, sed etiam ab ordine depositus in monasterium, ad agendum penitentiam, detrudi jubetur, c. si quis Episcopus. & c. si qua Monachorum. 27. q. 1. Menoch. l.c.n. 24. Farin. l.c. n. 24. & 26. Pith. Wiesftn. l.c. Moniales se liberè violari possae in monasterium arctius detrudenda, per can. si que monachorum & can. si quis rapuerit. 27. q. 1. vel quod, ut Menoch. n. 26. Farin. n. 12. Reiffenst. n. 8. magis convenient, perpetuis sui monasterii carcerebus includendæ.

Quæst. 304. Sodomia quid sit?

R Esp. Sodomia, nefandum scelus contra naturam, propriè talis est coitus personarum ejusdem sexus, nimis maris cum mare, feminæ cum feminæ, D. Thom. 2. 2. q. 154. a. 1. cum communī TT. Dixi: propriè talis, qualis non est, dum vir coit cum feminæ, etiam uxore, in vase extraordino, v. g. proposito, quia adhuc servatur debita diversitas sexus, sed est crimen, eti contra naturam quoque, specie tamen distinctum à Sodomia propriètali, & tanquam species distincta in confessione explicanda.

Quæst. 305. Quæ pena Sodomiæ?

1. R Esp. Primo: Pœnam Sodomia minus propria jam descriptæ, eti eandem cum pena Sodomia propriè talis esse sustineant, Covar. de sponsal. p. 2. c. 7. §. 5. n. 7. Clar. §. Sodomia. num. 2. Farin. l.c. q. 148. n. 15. Menoch. l.c. n. 33. & seq. contrarium tamen, nimis mitiore & extraordina pœna plectendum, quia adhuc servatur dispositio sexus, probabilitas tenet Sylv. v. luxuria. q. 1. Azor. p. 3. infit. mor. L. 3. c. 20. q. 4. Tanner. 2. 2. d. 3. q. 3. du. 7. n. 149. & alii Pith. b. t. n. 69. Wiesftn. n. 76. Reiffenst. n. 88.

2. Resp. Secundò: Sodomia propriè talis jure civili punitur primò, ultimo supplicio, §. item Lex Jul. Instit. de publ. iudicis. L. cùm vir. c. ad Leg. Jul. de adult. Novell. 77. c. 1. §. 2. in quibus Constantinus & Constatns jubent insurgere leges, armari jura gladio ultro, hanc pœnam hodieum confirmata videmus confuetudine, quâ Sodomiæ vel vivi, vel post mortem eorum strangulatorum corpora igne comburuntur. Farin. cit. q. 148. n. 7. Clar. §. Sodomia. n. 4. Azor. cit. L. 3. c. 19. q. 1. Pith. n. 70. quam contueridinem servari mandavit Ca-

rolus V. in sua ordinat. crim. a. 116. habetque hæc pœna locum tam in agente, quam paciente, nisi huic vis inferatur, Clar. l.c. Pith. ll.cit. Secundò, sunt ipso jure infames etiam ante sententiam, & condemnationem, L. cùm vir. C. ad Leg. Jul. de adult. juncta Gl. ibid. v. infames. Menoch. cit. c. 186. n. 20. Farin. l.c. n. 11. Pith. l.c. Tertiò, privaturn ipso jure dominio rerum suarum, eaque confiscantur, Gl. inc. penult. de heret. in 6. v. nature contrarias. Menoch. l.c. n. 19. Farin. l.c. n. 12. Clar. l.c. n. 6. qui tamen addit, hanc pœnam non ubique servari. Porro has penas civiles extendi ad illos, qui attentarunt petere hoc crimen, volunt aliqui. Contrarium nempe pœnam mortis non nisi Sodomita consummato infligi, & attentationem illius, eti ad actum proximè perventum fuerit, puniri pœnam aliquam mitiore extraordina, arbitrio Judicis tenent Menoch. l.c. n. 28. Farin. n. 64. Clar. n. 8. arg. L. 1. §. qui puro. ff. de exorda. crim. ubi dicitur: Perfecto flagitio punitur capite, nempe Sodomia.

3. Resp. Tertiò: Laici Sodomita jure canonico imprimis excommunicantur, seu à communione fidelium penitus excluduntur, donec condignam penitentiam egerint, c. Clerici de excessib. pratal. Secundò, redduntur infames, can. infames. 3. q. 7. Tertio, hoc hoc crimen institui potest divortium quod ad thorum & habitationem, non secus ac ob adulterium, utpote quo gravius est, magisque adversatur matrimonio, Menoch. cas. 286. n. 22. Clar. l.c. n. 7. Pith. b. t. n. 71. arg. can. omnes. 32. q. 7. Clerici vero Sodomita jure canonico non tantum privaturn beneficio, sed & ab ordine & statu clericali dejecti monasterio, ad agendum penitentiam, includendi, cit. c. Clerici. & ibi DD. Et, si Clericus Sodomita notorius, utpote suspensus ab Ordinis exercitio, si interea celebret vel ministret in Ordine, incurrit irregularitatem, in qui æquè patrum, in modo dispensare potest Episcopus, quam cum Clerico notorio adultero, Azor. L. 3. c. 19. q. 6. Secus est, si sit occultus, qui, utpote nec ab homine, nec à jure celebrando ante peractam penitentiam, incurrit irregularitatem, Azor. l. c. q. 7. Nav. in man. c. 27. n. 249. Quaranta in sum. Bullar. v. Sodomia in addit. limit. 1. eò, quod hæc irregularitas non proveniat ex delicto, sed ex infamia & scandalo, quæ locum non habent, ubi delictum occultum; & hanc sententiam probabilem reputat Pith. l.c. in fine. contrarium nihilominus tenentibus Diaz. in præl. crim. c. 90. in addit. v. detinatur. Clar. n. 5. Farin. cit. q. 148. num. 17. ita tamen, ut contrafacta suspensione & irregularitate dispensare possit ex concessione Tridentini Episcop. Infuper contra Clericos Sodomitas rigida emanavit Constitutio Pii V. edita Anno 1568.

3. Septemb. incipitque horrendum illud scelus, hujus ferociæ tenoris quod ad tensum: omnes Clerici, laiculares & regulares, cujuscunque gradus & dignitatis, crimen Sodomiæ exercentes omni privilegio clericali, omnique beneficio ecclesiastico privati, & per Judicem ecclesiasticum degradati statim potestati sæculari tradantr, quæ de illa idem capiat supplicium, quod in Laicos Sodomitas legitimis sanctionibus reperitur statutum. Cujus Bullæ tenorem per extensum quod ad literam leges apud Reiffenst. b. t. n. 91. Notandum vero circa illam quod ad dictas penas, præterim degradationis, primò; eas probabiliter non incurri ipso facto, sed per & post sententiam condemnatoriam Judicis, vel latenter declarationem criminis, Azor. l. c. q. 5. Quaranta l.c. limit. 5. Suan. d. 31. de cens. f. 4. n. 22. Barb.

Barb. in cit. c. Clerici. Pith. n. 72. Wiestn. b. t. n. 80. in fine. Secundò: non nisi ob Sodomiam perfectam. Azor. q. 4. Suar. Pith. LL. cit. Tertiò: non nisi ob Sodomiam frequentatam, seu sacerdotius exercitam, prout colligitur ex v. exercentes, posito in Bulla, quo nomine veniunt, qui aliquid faciunt, non semel aut iterum, sed sacerdotie, & quasi ex consuetudine. Azor. l. c. q. 2. Suar. l. c. n. 21. Quaranta, limit. 4. Pith. Wiestn. LL. cit. & alii citati à Barb. in cit. c. Clerici. n. 7. & 8. Quartò: non nisi ob Sodomiam notoriā. Azor. q. 6. Pith. l. c.

Quæst. 306. Quid sit bestialitas, & quæ eius pœna?

Resp. Bestialitas, crimen affine Sodomiæ, est commixtio carnalis hominis cum bruto, est unius speciei, licet animalia, cum quibus committitur, sint diversæ specie physicae; quia continet rationem ejusdem turpitudinis. Punitur sicut & olim, morte. Exodi 22. v. 19. c. mulier. 15. q. 1. Clar. §. fornicatio. n. 27. Menoch. cir. cas. 286. n. 31. Farin. l. c. q. 148. n. 46. qui etiam testatur, bestiam simul cum homine reo comburi.

Quæst. 307. Quid & quotuplex sit fornicatio?

Resp. Fornicatio sic dicta à fornicibus, id est, locis abditis & obscuris, sub quibus scorta seu meretrices quandam Romæ habitare & prostare solebant. cit. Isidor. L. 10. orig. latè accepta significat quemcunque concubitus extra legitimum matrimonium. Accepta propriè & strictè, prout distincta ab aliis luxurie speciebus est concubitus soluti cum soluta, diciturque fornicatio simplex; soluti autem dicuntur, qui liberi sunt ab omni vinculo, puta, conjugii, consanguinitatis, affinitatis, sacræ Ordinis, Religionis seu voti, seu illi, qui inter se liberè matrimonium contrahere possunt, Azor. cit. L. 3. c. 4. in princ. Menoch. l. c. cas. 289. n. 1. & 2. Farin. pr. crim. p. 5. q. 137. n. 6. & 7. Azor. l. c. &, si committatur sacerdotius cum eadem, dicitur concubinatus.

Quæst. 308. Fornicatio simplex an & quo jure prohibita?

Resp. Primò: Fornicationem etiam simpli- cem esse mortaliter peccaminosam, Orthodoxorum nemo in dubium vocat, cuius contrarium tanquam erroneum & hereticum reprobatur per Concilium Viennense, relatum in Clem. ad nostram. de haret. Gl. ibid. v. non est. Nav. man. c. 16. in pr. Farin. l. c. n. 13. Clar. §. fornicatio. n. 1. dicens esse sententiam omnium TT. adeoque nulli impunè permittitur, sed nec permitti potest. c. au- dite. dist. 34. c. fornicari. dist.

2. Resp. Secundò: Esse jure divino positivo prohibitam, nullus quoque Orthodoxorum inficiatur, constatque satis ex Epistolis Doctoris gentium. 1. ad Theffalon. c. 4. v. 3. ubi: Voluntas DEI est Sanctificatio vestra, ut abstinentes vos à fornicatione. Ad Ephes. c. 5. v. 13. ubi: Scitore, quod omnis fornicator & immundus non habet hereditatem in Regno DEI. 1. ad Corinth. c. 6. v. 18. ubi: Fornicationem accensuit, & quidem primo loco operibus excludentibus à Regno DEI. Esse quoque prohibitam jure naturali; quia est contrabona educationem & institutionem prolis nascitur, & hinc secundum te & intrinsecè malam & peccatum mortale, ut docet D. Thom. 2. 2. q. 154. a. 2.

in corp. & tenent Azor. cit. s. 4. not. 4. & teste Pith. n. 74. TT. communiter, quibus, ut ait Wiestn. b. t. n. 6. operosum omnino, sed vanum patrocinium praestitit Caramuel. Tom. I. Fundam. Theol. 12. n. 541. dum Decreto Innoc. XI. auctoritate publicato, 2. Martii, 1679. inter alias scandalos & perniciosas in praxi propositiones reprobata fuit haec: Tam clarum videtur fornicationem secundum se nullam involvere malitiam, & solum esse malam, quia interdicta, ut contrarium omnino ratione dis- num videatur. Neque his obstat, quod DEUS Olex c. 1. v. 2. Prophetæ precipiat, ut sumat uxorem fornicariam, & ex ea faciat sibi filios fornicationum; nam sensus hujus præcepti est, ut mulierem fornicariam, id est, fornicationibus deditam, non in concubinam, sed in uxorem ducat, & ex ea generet filios fornicationum, sic dictos, non quod nascitur ex fornicatione, sed quod securi essent exemplum matris, in fornicationes proclives, ita cum aliis interpretibus Scriptura Cornel. à Lapide in c. 1. & 2. Olex apud Wiestn. b. t. n. 8. qui etiam aliam adjicit rationem, cur, tametsi fornicatio alias jure naturali seu intrinsecè mala sit, possit tamen hic & nunc concedi à DEO & reddi licita, nimis quod usus ille fœminei corporis sit intrinsecè malus tunc tantum, quando fit invito ab solito corporis Domino, qui est DEUS, adeoque, dum is ad illum dat facultatem, fit licitus. Neque obstat, quod mala proliis ex fornicatione nascituræ educatio (quam pro ratione attulimus) singulare sapientiam providentia ac cura impediatur, cum naturalis illius inhonestas non fundetur in eo, quod illegitimò concubitu procreat prolis prava educatio semper sequatur, sed in prava educationis periculo generali, quod periculum Republica inutile & damnosum. Plures insuper rationes pro intrinsecâ fornicationis malitia affect Wiestn. b. t. n. 9. & seq. quæ omnes, num efficaciter id evincant, legentibus illum examinandum relinquunt. Denique humano quoque, ac præsentim ecclesiastico, fornicationem prohiberi, vel ex pœnis variis, existutis per Leges & Canones, sat is constat,

Quæst. 309. Quænam ergo sint pœna statutæ fornicantibus?

Resp. Tametsi per Leges Imperiales fornicatio non puniatur, hodiecum tamen in Provinciis, ut ait Wiestn. n. 12. honestatis laude florentibus, ac præseruum in Germania à Magistratu seculari committentes fornicationem simplicem Laici pœnis variis arbitriis juxta cuiusque loci statuta, vel receptam consuetudinem plecti solent, teste Haunoldo Tom. 6. de j. & j. tr. 2. n. 199. In foro etiam ecclesiastico Clericorum in Sacris constitutorum, præcipue Sacerdotum fornicantum pœna est arbitraria, pro locorum ac circumstantiarum varietate mitior vel severior, pura incarceratio, multa pecuniaria, suspensio ab officio, & si delictum notorium, valde scandalosum, incorrigibile, depositio, & beneficiorum privatio. Abb. in c. 1. Clerici. de Judic. n. 35. Farin. l. c. q. 137. n. 16. 21. & 24. Menoch. de Arb. cas. 289. n. 10. & 11. Pith. b. t. n. 75.

Quæst. 310. Quid sit concubinatus, quo jure prohibitus, quæ eius pœna?

1. Resp. Primò: Concubinatus jure civili. L. 1. §. 1. ff. de Concubinis. dicitur, dum quis mulierem solutam domi suæ loco uxoris retineret, & cum ea carnale commercium exercet. Jure vero Cano-